

Vi kan afbøde effekterne af de negative konjunkturer ved at pumpe aktivitet ud i samfundet. Men fremtidens velstand afhænger ikke af konjunkturpolitik. Det vil kræve en konsekvent vækstpolitik.

Danmark er afhængig af sine virksomheders evne til at konkurrere på de internationale markeder. Desværre taber store danske eksportvirksomheder stadig ordrer i udlandet. De taber ordrer, både fordi verdensøkonomien er gået ned i gear, og også fordi deres konkurrenter i udlandet er blevet endnu mere aggressive. Konkurrencen er hårdere end nogen sinde. Derfor er krisen en generel strukturel udfordring for Danmark. Når konjunkturerne engang vender, når folk igen får tillid til fremtiden verden over, skal vi ruste Danmark til en ny fremgang. Vi skal ikke hvile på laurbærrerene.

På den anden side er der selvfølgelig grund til at glæde sig, når en ny undersøgelse, som statsministeren også var inde på, giver Danmark en førsteplads, når det kommer til at være rustet til at imødegå krisen. Den styrkeposition skal vi udbygge. Vi skal sikre os, at vores virksomheder bliver så konkurrencedygtige som muligt. Hver gang vi tager et initiativ, der har et konjunkturpolitisk sigte, skal vi sørge for, at vi samtidig forbedrer vores økonomiske struktur. I kampen om markedsandele har det danske skattesystem med sine høje marginalsatser i mange år været en klods om benet på danske virksomheder.

Kl. 09:47

I Venstre er vi særdeles tilfredse med, at Danmark nu har fået en historisk skattereform, som understøtter vores konkurrencedygtighed – en skattereform, som er hjørnesteinen i vores arbejde med at bringe Danmark sikkert gennem krisen. Skattereformen slår to fluer med ét smæk. Den er underfinansieret i starten og er således med til at understøtte befolkningens forbrugsmuligheder i en svær tid. Men samtidig er skattereformen også så fornuftigt indrettet, at den opmuntrer alle til at gøre en ekstra indsats og til at uddanne sig. Det er forudsætningen for langsigtet velstand. Og det er en fornuftig kurs at følge, uanset om man står midt i en krise eller i en højkonjunktur. Snart vil danskerne have en øverste marginalsat på 56 pct. – et fald på 7,5 pct. Det er i sandhed historisk.

Men hvad er så oppositionens svar på krisen? Jeg har noteret mig, at Socialistisk Folkepartis formand, hr. Villy Søvndal, er ganske klar i mælet. Jeg kan love jer for, at den – altså skattereformen – bliver ændret, så snart vi får en ny rege-

ring. Sådan sagde hr. Villy Søvndal for nylig på SF's landsmøde. Det er et klart budskab til danskerne: I kan vente jer skattestigninger, hvis SF kommer til magten. Men dermed vil de forværre krisen. Skattestigninger er det sidste, en økonomi har brug for, når en krise er sat ind.

Det er, som om Socialistisk Folkeparti er lige glad med de gløder, der fyger ind over Danmark fra den internationale økonomiske steppebrand. Hr. Villy Søvndal puster til gløderne.

Socialistisk Folkepartis alibi er påstanden om, at skattereformen er skæv, og at de højst lønnede ikke kommer til at betale deres andel. Men faktum er, at de 10 pct. bedst lønnede i Danmark i dag betaler 11 gange mere i skat end de 10 pct. med de laveste indkomster, og når skattereformen er fuldt ud gennemført, kommer de 10 pct. rigeste til at betale 10,9 gange mere. Det må man godt nok stadig kalde et solidarisk bidrag. De mest vellønnede har trods alt ikke 10,9 gange så brede skuldre.

I Danmark har vi straffet dem, som yder en ekstra indsats; vi har straffet den tømrer, der vil tage et par ekstra timer på arbejdet, og vi har straffet den sygeplejerske, der ville tage en ekstra nattevagt på skadestuen. Med skattereformen gør vi op med den tankegang. SF er ikke alene ude på at hæve skatterne for lønmodtagerne, de vil også brandbeskatte virksomhederne. Det fremgår tydeligt af partiets nye arbejdsprogram. SF ønsker, at virksomhederne skal finansiere en venturefond. SF vil beslaglægge en del af virksomhedernes overskud gennem en ØD-skat, og SF vil spille hasard med vores pensionspenge ved at give lønmodtagerfonde mulighed for at oprette såkaldt medarbejderstyrede virksomheder. Samlet set er det en dødsikker måde at skræmme investorerne væk i en tid, hvor risikovillig kapital er sværere at finde end vand i Sahara.

Hvor SF's holdning til skattereformen og til skattepolitikken er nogenlunde klar, forholder det sig langt mere finurligt med Socialdemokraterne. Ganske vist har Socialdemokraterne modsat sig skattereformen, men de vil ikke svare på, hvad de præcis vil lave om i regeringen og Dansk Folkepartis skattereform. Denne uklarhed er nok også en detalje, for som Socialdemokraternes skatteordfører, hr. Nick Hækkerup, sagde forleden: »Vi vil sammen med SF fremlægge et forslag til en skattereform«. Og når SF skal med, er det ikke svært at forestille sig resultatet.